

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3166/2023
05.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јасмине Стаменковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић, адвокат из ..., против туженог Студентског центра „Суботица“ из Суботице, чији је пуномоћник Веселин Губеринић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 875/23 од 15.03.2023. године, у седници већа одржаној 05.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 875/23 од 15.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 875/23 од 15.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 535/21 од 14.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада, за период од 01.03.2018. до 31.03.2021. године, исплати износ од 98.665,75 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2022. године до коначне исплате, као и износ од 27.703,14 динара на име обрачунате законске затезне камате, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име неисплаћене накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, за период од 01.03.2018. до 31.03.2021. године, исплати износ од 71.585,96 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2022. године до коначне исплате, као и износ од 19.527,62 динара на име обрачунате законске затезне камате, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 47.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 875/23 од 15.03.2023. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Суботици П1 535/21 од 14.12.2022. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку, из свих законских разлога.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-други закон) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права запослених у јавним службама на исплату накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. О овом правном питању Врховни касациони суд је на седници Грађанског одељења одржаној 05.07.2022. године усвојио став према коме запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава (којој категорији запослених припада тужилац), остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у којем је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог. Како су пресуде нижестепених судова којима је одлучено о захтеву тужиоца за исплату ових накнада донете у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 29.04.2021. године, а побијени део правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Жељко Шкорић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић